

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereği görüldü.

Dava, terk hukuksal nedenine dayalı olarak boşanma, nafaka ve velayetin düzenlenmesi istemlerine ilişkindir. Davacı koca vekili dava dilekçesinde özetle, davalı kadının ortak konutu terk ettiğini ve ihtara rağmen haklı neden olmaksızın dönmediğini, ihtarın tebliğinin üzerinden iki ay geçtiğini beyanla tarafların boşanmaları ile müşterek çocuğun velayetinin davacıya verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle, davacı kocanın müşterek hayatı çekilmez hale getiren davranışları nedeniyle davalının müşterek haneyi terk etmek zorunda kaldığını, bu nedenle ihtar çekilmesinin haklı olmadığını, davacının barışma teklifini kabul etmesine rağmen dönüş süresini beklemeden ihtar çekerek dava açmasının barışma teklifinde samimi olmadığını gösterdiğini belirterek boşanma davasının reddi ile ayrı yaşamaya hak kazandığından kendisi ve müşterek çocuk için nafaka bağlanmasını ve maddi ve manevi tazminata hükmedilmesini istemiştir.

Yerel mahkemece, tarafların davacının tedavi olmasından sonra bir araya gelmek üzere anlaştıkları ancak davacı kocanın bundan vazgeçerek haksız ve kötüniyetli olarak eve dön ihtarı çektiği, bu nedenle davalının dönmemekte haklı olduğu ve terk sebebine dayalı boşanma davasının koşullarının oluşmadığı gerekçesiyle reddine, davalı ve müşterek çocuk yararına talep tarihinden itibaren nafakaya hükmedilmesine dair verilen karar, davacı vekilinin temyizi üzerine, özel daire tarafından yukarıda açıklanan gerekçelerle bozulmuş, mahkemece önceki gerekçe tekrarlanmak suretiyle direnme kararı verilmiştir.